

Mål- og handleplaner for
INSTITUT FOR FOLKESUNDHED

Uge 52, 2011

1. INSTITUTTET – I ORD OG VÆSENTLIGSTE NØGLETAL

Institut for Folkesundhed omfatter en række faglige grupperinger med uddannelsesmæssig baggrund karakteristisk for netop Public Health forskning og for uddannelserne tilknyttet instituttet. Forskningen er karakteriseret ved en høj grad af interdisciplinaritet og samarbejde med andre forskere på såvel de øvrige fakulteter, som nationalt og internationalt.

Det oprindelige institut blev etableret i 2005 ved en fusion af en række mindre sundhedsvidenskabelige institutter og blev etableret med en afdelingsstruktur, der i vidt omfang afspejlede de tidligere institutter. Institut for Idræt er i 2011 blevet fusioneret med institut for Folkesundhed.

Forskningsemnerne omfatter biomekanisk, humanistisk og biologisk idrætsforskning, sundhedsydelser til ældre, samspil mellem patient og sundhedsperson, sundhedsfremme, biostatistisk og epidemiologisk metodeforskning, kost og helbred, reproduktionsforskning, miljøtoksikologi, arbejdsmedicin, luftforurening, arktisk miljø, forebyggelse af folkesygdomme i almen praksis, rehabilitering, socialmedicin, sundhedsøkonomi, sundhedstjenesteforskning, fysisk aktivitet og sundhed, trivsel og sundhed hos børn og unge, kvalitativ metode, international sundhed.

Forskningsmæssigt har instituttet i 2010 (før fusionen) bidraget med ca. 287 peer reviewede internationale publikationer og har tiltrukket eksterne bevillinger på i alt 30 mio. kr. Aktiviteten har givet anledning til 6 ph.d.-forsvar.

Instituttet har ca. 190 årsværk heraf 17 professorer, 40 lektorer, 3 adjunkt og 7 dele adjunkter, og har indtil nu været organiseret i 9 afdelinger især baseret på undervisningsaktiviteter. Organisatorisk har instituttet gennem en særlig samarbejdsaftale med Center for Folkesundhed og Kvalitet, Region Midtjylland to fælles afdelinger. Dette forventes udbygget med en organisatorisk overbygning og konsolideret gennem en konstruktion, der ligner konstruktionen omkring Aarhus Universitetshospital med den forskel, at der tænkes et kommunalt led ind i aftalen. Instituttet har endvidere en særlig samarbejdsaftale med den regionale forskningsenhed for almen praksis, om delestillinger for adjunkter, lektorer og professorer med tilknytning til Universitetshospitalet og Klinisk Institut. Instituttet er fysisk beliggende på 9 matrikler i og udenfor universitetsparkområdet.

Instituttet bidrager med undervisning på en række fag på medicinstudiet med såvel faste kurser som en række tilvalgskurser, og står derudover for følgende uddannelser:

Bachelor og kandidatuddannelsen i Folkesundhedsvidenskab	50 studerende pr. år (15000 ECTS point)
Kandidatuddannelsen i Sygepleje	70 studerende pr. år (8400 ECTS point)
Den Sundhedsfaglige Kandidatuddannelse (DSK)	28 studerende pr. år (3360 ECTS point)
Suppleringsuddannelsen til DSK	32 studerende pr. år (960 ECTS point)
Bachelor og kandidatuddannelsen i Idræt	90 studerende pr. år (27000 ECTS point)
Masteruddannelsen i Klinisk Sygepleje	25 studerende pr. år (1500 ECTS point)

Med sin særlige forpligtelse til at bidrage til et løft af den danske befolknings sundhed har instituttets medarbejdere en lang tradition for videnuudveksling og samarbejde med offentlige institutioner – kommuner, regioner, hospitalsvæsen og almen praksis samt de tidligere og nuværende sektorforskningsinstitutter.

Instituttet har tilknyttet et Forskeruddannelsesprogram i Folkesundhed, hvor der er indskrevet 112 ph.d.-studerende. Programmet har et tæt formaliseret samarbejde med de tilsvarende programmer på Syddansk Universitet og Københavns Universitet.

2. STATUS FOR INSTITUTTET

Styrker og udfordringer

Instituttet har nogle ganske særlige problemstillinger organisatorisk og ledelsesmæssigt ved fysisk at være spredt på 9 matrikler i og udenfor universitetsparkområdet. Dette reducerer muligheden for at skabe et miljø, hvor medarbejderne kan interagere i mere uformelle sammenhænge.

Samtidig har instituttet en organisatorisk struktur, der involverer ikke-universitære forskningsorganisationer og en tæt relation til praksis relateret fagprofessioner (almen praksis og klinisk sygepleje). Det sidste involverer en række videnskabelige delestillinger med Institut for Klinisk medicin, Regionernes forskningsenheder for Almen Praksis m.v. Dette er selvfølgelig en styrke i forhold til videnudveksling, men betyder også, at der er en række forskellige kulturer, der skal bringes til at fungere som et hele. Fusionen med det tidligere Institut for Idræt indebærer ligeledes en sådan kulturudfordring.

Alt dette er klart en overordnet ledelsesmæssig udfordring, som ligger udover de 4 strategiområder, men også en udfordring, der vil have betydning for mulighederne for at fokusere kræfterne.

Udover de strategiske udfordringer er der endvidere en stor overordnet problemstilling vedrørende sikring af rammebetingelserne for at udfolde de mange uddannelsesaktiviteter. Her tænkes især på at sikre de fysiske rammer for uddannelserne og for de studerende (adækvate moderne undervisningslokaler og et godt studiemiljø).

Forskning

Institut for Folkesundhed har en række stærke forskningsgrupper og en række områder med betydeligt potentiale for såvel tværfaglige som kernefaglige udvikling. Disse områder afspejler i vidt omfang store samfundsmæssige behov.

Instituttets medarbejdere har igennem mange år arbejdet tværfagligt indenfor instituttets rammer, afspejlet i mange forskellige fagligheder udover de sundhedsfaglige og spændende fra kemi-fysik til antropologi. Derudover har der været en lang tradition for tværfagligt samarbejde på tværs af fakultetet, på tværs af universitetet, med nationale og internationale samarbejdspartnere.

Instituttet har tiltrukket EU bevillinger, svenske og amerikanske bevillinger gennem mange år, og har derudover tiltrukket en række store nationale centerbevillinger. Instituttet er nationalt og regionalt meget synligt indenfor en række overordnede fagområder, f.eks. almen medicin, epidemiologi, miljø og arbejdsmedicin, idræt og sygeplejevidenskab.

Instituttet evner succesfuldt at løfte et strategisk mål om tværfagligt samarbejde. I praksis et stærkt tværfagligt samarbejde inden for stort set alle fagområder.

Instituttet har en national og international synlighed på en række stærke faglige områder:

- Almen medicin
- Epidemiologi og registerforskning
- Miljø- og arbejdsmedicin
- Sygeplejevidenskab
- Idræt.

Instituttet kan i højere grad blive en attraktiv samarbejdspartner og dermed tiltrække større bevillinger og lederskab af disse ved øget synlighed og styrkelse af en række særligt stærke forskningsområder og af områder, der har store potentialer f.eks. reproduktionsforskningen, sundhedstjeneste- og registerforskningen samt forskning i fysisk aktivitet og sundhed.

En særlig opgave vil være at udbygge den nationale styrke til også at være en international styrke og synlighed indenfor alle områder. Dette vil kunne føre til yderligere succes med hensyn til EU- og anden international funding.

Behov for en synlighed og styrkelse af særligt stærke eller samfundsbetydende strategiske forskningsområder f.eks.:

- Reproduktionsforskning
- Sundhedstjeneste og registerforskning
- Fysisk aktivitet og sundhed.

Talentudvikling

Indenfor talentområdet har Instituttet et stærkt nationalt samarbejde med søsterinstitutterne i København og Odense, samt en række nationale forskningsinstitutioner gennem videreførelsen af den nationale forskerskole. Internt leverer instituttet flere veletterspurgte ph.d.-kurser indenfor metode og en del fagspecifikke ditto. Efterspørgslen på metodekurser har i flere år ligget over instituttets mulighed for at levere. Der er en aktiv og stor ph.d.-gruppe svarende til ca. 2 ph.d.-studerende per faste VIP årsværk samlet i forskeruddannelsesprogrammet for folkesundhed, som er tilknyttet instituttet.

En af de store udfordringer er en øget internationalisering på ph.d.- og postdocområdet. Dette gælder både i forhold til at tiltrække internationale og stærke studerende og postdocs og i forhold til at sikre, at egne ph.d.-studerende og postdocs får udlandsophold - et forhold der delvist ligger udenfor instituttets indflydelsessfære, men som bør adresseres i bevidste tiltag også på institutniveau.

En særlig udfordring er etablering af alternative karriereveje til den universitære karriere, idet den store uddannelsesaktivitet betyder, at kun en meget lille procentdel af de uddannede ph.d'er og postdocs kan rekrutteres videre ind i en dansk universitetskarriere. Dette betyder, at såvel det private som det offentlige marked skal være aftagere af denne gruppe.

Videnudveksling

Instituttet har en række væsentlige styrker i forhold til videnudveksling:

- Et unikt (både nationalt og internationalt set) samarbejde mellem aktører og forskere
- Stærke formidlingsaktiviteter – både til den brede befolkning og til ledere, politikere og praktikere
- Systematiske videreuddannelsesaktiviteter
- Et stærkt samarbejde med interessenter på eliteidrætsområdet.

Det nære samarbejde, der allerede er udviklet mellem region, kommuner og institut, er et vigtigt grundlag for videnudveksling og måske også for fremtidig myndighedsbetjening. Samarbejdet er både på nationalt og europæisk niveau så vidt vides unikt i sin art.

De faglige områder som almen medicin, sygeplejevidenskab, miljø og arbejdsmedicin samt idræt har traditionelt stærke formidlings- og rådgivningsfunktioner i praksis, men også til sundhedsvæsenets ledere og politikere samt den brede befolkning. De regionalt forankrede enheder er ligeledes aktive.

De nye modeller for forskningsdelestillinger mellem region og instituttet udgør i sig selv unikke videnudvekslingsaktiviteter med direkte translatorisk karakter. Institutet varetager den eneste speciallægeuddannelse forankret på universitetet og har to masteruddannelser.

Udfordringer er især:

- Etablering af rammer og modeller for myndighedsbetjening
- Videreudbygning af det kommunale netværk
- Udvikling af gode delestillingsmodeller
- Organisatorisk styrkelse af sundhedstjenesteområdet
- Øget samarbejde med erhvervslivet
- Øge gennemslagskraft i forhold til samfundets udvikling.

Institutet kan blive mere synlig i omverdenen gennem mere dedikeret kommunikationsaktivitet. Institutet og universitetet mangler endnu at opbygge gode modeller for og god support til myndighedsbetjening på sundhedsområdet. Det vil især være vigtigt at skabe interne incitamentter til at påtage sig myndighedsbetjeningsopgaver og for at indgå i projekter for private virksomheder.

Trods en stigende interaktion med kommuner er der stadig en udfordring i at etablere ledelsesmæssige og mere organisatoriske relationer til det kommunale system især på nationalt plan.

Der er et stigende tryk for at etablere delestillinger. Derfor er det vigtigt at videreudvikle delestillingsmodeller, der samtidig sikrer, at instituttets interne sammenhængskraft bevares, og at der er en tilstrækkelig andel medarbejdere, der ser instituttet som den primære arbejdsplads.

Der er specifikt en udfordring i at udvikle MPH uddannelsen, så der kan tiltrækkes betalingsvillige studerende, ligesom det store professionsbachelorsegment fortsat vil kunne udgøre et kommende område for nye master uddannelser.

Uddannelse

Institutet står for en række stærke og efterspurgte uddannelser alle med afviste ansøgere. To af uddannelserne er stadig under opbygning. De færdige kandidater har en høj beskæftigelsesgrad i relevante aftager områder.

Lærerstabten er dedikeret og udviklingsorienteret både didaktisk og pædagogisk, og der er et veludbygget samarbejde mellem eksterne lektorer og eksterne kliniske lektorer fra stort set alle dele af sundhedsvesnets praksisområder. Således er der indenfor de fleste fagområder et direkte link til den praksis de studerende senere skal agere i.

Udfordringerne på uddannelsesområder er især:

- Behov for større internationalisering
- Mange små kurser på mange uddannelser
- En stor undervisningsaktivitet
- Sikring af forskningsdækningen (mange eksterne lærere)

En basal udfordring, der for størstedelen ligger udenfor instituttets regi, er sikring af tilstrækkelige gode fysiske rammer for de studerende. Dette omfatter både tilstrækkelige undervisningslokaler og øvrige studentefaciliteter, der halter bagefter normen på fakultetet.

Uddannelserne er, med den stærke forankring i det nationale sundhedsvæsen, udfordret på internationaliseringsområdet. Internationaliseringen vanskeliggøres især af behovet for, at kandidaterne kan kommunikere med dansktalende borgere og patienter. Endvidere er der for de fagområder, der rekrutterer fra professionsbacheloruddannelserne typisk en stærkere modstand mod at læse engelske tekster.

Uddannelserne ved instituttet er med kravet om valgfag på alle uddannelser relativt omkostningstunge, og der er generelt en udfordring i at få uddannelserne til at spille sammen med henblik på en optimal udnyttelse af fagligheder og økonomisk optimering.

Med en meget stor undervisningsaktivitet og mange eksterne lærere, er der en særlig udfordring i at sikre kontinuitet og seniorforskningsdækning af alle områder.

Professionshøjskolerne i Danmark arbejder meget stærkt på at udvikle parallelle uddannelsesforløb indenfor deres fagområder. Dette medfører en udfordring i form af en stærkt øget konkurrence på et relativt begrænset marked fra uddannelser uden samme forskningsgrundlag som de universitære uddannelser. Problemet bliver særlig stort, hvis de nye uddannelser ikke bliver underlagt de samme akkrediteringskriterier som universitetsuddannelserne.

Benchmarking

Institutioner

Institut for Folkesundhed peger på at benchmarke op imod Oslo Universitet (Oiu). Søsterinstituttet (Institutt for helse og samfunn) matcher i høj grad strukturen på Institut for Folkesundhed med både almen medicin, sygeplejevidenskab og de basale fagstrukturer biostatistik, epidemiologi, miljø- og arbejdsmedicin, sundhedsfremme og sundhedstjenesteforskning og bidrager til medicinuddannelsen, en række folkesundhedsorienterede uddannelser samt sygeplejevidenskabskandidat.

Det eneste fagområde, der ikke er dækket, er idræt, men med idrætshøjskolen i Oslo (NIH) kan vi benchmarke på idrætsområdet, selvom der er betydeligt forskel i volumen og fagbredde.

Indikatorer

Forskningsområdet

Antal internationale peer reviewede publikationer set i forhold til antal fastansatte VIP.

Forskningsbevillinger i kr.

Talentområdet

Antal ph.d.-studerende

Antal ph.d.-afhandlinger

Uddannelsesområdet

Antal studerende

Gennemførelses andel

Proces

Instituttet vil være i en direkte kontakt med lederne af de to institutioner med henblik på en vurdering af hvilke indikatorer, som Universitetet i Oslo kan se som mulige at fremskaffe i en benchmarkingproces.

En officiel henvendelse er på vej til IHS/NIH med henblik på at høre om, de vil være villige til at indgå i et benchmarkingsamarbejde.

I bekræftende fald vil der blive arrangeret et møde med institutterne med en mindre delegation fra Århus bla. med henblik på en nærmere afklaring af forskelle og ligheder, samt med henblik på etablering af indikatorerne. Dette gælder specielt videnuvekslingsområdet.

3. MÅLSÆTNINGER

Drøftelsen og udarbejdelse af strategien er sket med udgangspunkt i, at Instituttet i løbet af strategiperioden på væsentlige og relevante områder skal kunne bidrage til at indfri de ambitioner, der er udtrykt i Universitetets og Fakultetets overordnede strategiske prioriteringer. Institut for Folkesundheds strategiske målsætninger tager derfor afsæt i universitetets og fakultetets overordnede strategiområder.

I strategiprocesen har vi brugt disse overordnede målsætninger som ramme for at gennemlyse styrker, svagheder, udfordringer og udviklingspotentialer på instituttet. Vi har igennem drøftelser på instituttet identificeret de centrale strategiske målsætninger, som vi vurderer, vil have den størst mulige effekt i forhold til at styrke og udvikle Instituttet i den ønskede retning. Med afsæt heri har vi efterfølgende identificeret en række handlinger og indsatser, som vil kunne bidrage til at opfylde målsætningerne.

Vi er bevidste om, at vellykkede strategiske satsninger er karakteriseret ved fravalg af målsætninger og indsatser, som man ikke ønsker at prioritere, så der ikke igangsættes mere end det, der er ressourcer, tid og energi til at håndtere. De strategiske indsatser, som er beskrevet nedenfor, er derfor udtryk for netop de indsatser, som skal bringe os hen mod målsætningerne og er ikke en bruttoliste over mulige initiativer.

I forhold til de konkrete områder, så er det vigtigt at understrege, at instituttet allerede nu er karakteriseret ved en omfattende og varieret uddannelsesaktivitet, men samtidig har potentialet til at byde ind også i nye sammenhænge. Derfor satser vi på kvalificering af uddannelserne og udbygning af eksisterende uddannelser, samt på udvikling af nye uddannelsesstilbud, herunder summerschools og efter- og videreuddannelse. Endvidere fokuseres på en højere grad af udnyttelse af de eksisterende kursusudbud indenfor flere uddannelser.

For forskningsområdet er det vigtigt at understrege, at der foregår megen forskning af meget høj kvalitet og at mange initiativer derfor handler om at synliggøre og promovere denne forskning. Dette skal bl.a. ske gennem den rigtige organisatoriske ramme og et stærkere fokus på synliggørelse og videnuveksling. Som grundlag for det strategiske arbejde, så er det et godt afsæt, at instituttet allerede i sin grundtænkning og sammensætning er meget tværfagligt orienteret indenfor alle fire strategiområder. Det vurderes imidlertid at den tværfaglige tilgang kan styrkes yderligere via organisationsstrukturene med etablering af større tværgående forskningsområder, som sikres ekstra synlighed og mere fokuseret ledelse.

Vedrørende talent- og karriereudvikling står det klart, at der ikke umiddelbart er egentlige forskerstillinger til alle de ph.d.'ere, der uddannes ved Instituttet. Dette medfører en særlig udfordring med henblik på at sikre muligheder for ansættelser indenfor institutioner, der ikke har en egentlig forskningsforpligtelse og på sigt at få opbygget muligheder for egentlige universitære delestillinger for sådanne personer. Dette gøres især ved et øget organisatorisk samarbejde med de relevante institutioner. De konkrete indsatser er beskrevet i strategikortet.

Med Sundhedsloven er forebyggelse og sundhedsfremme i høj grad rykket ud i det kommunale miljø, og dermed er nye aktører kommet på banen. Institutet er karakteriseret ved en høj grad af både organisatorisk og projektmæssigt samarbejde med især offentlige institutioner, herunder kommuner og har utvivlsomt et stort potentiale i forhold til at påvirke samfundsudviklingen. Dette søges yderligere styrket gennem en række tiltag, som også indebærer et arbejde med at udvikle rammer for en egentlig myndighedsbetjening og kommunikation. Det er også tydeligt, at vi igennem en mere systematisk tilgang formodentlig vil kunne spille en endnu større rolle i en videnudveksling med det omgivende samfund, jf. de konkrete forslag til dette.

4. HANDLEPLAN

Se vedlagte strategikort.

Strategikortene fokuserer og operationaliserer en række af de prioriterede indsatser, som Institutet ønsker at foretage. Strategien sigter både mod at konsolidere og yderligere forbedre styrkeområderne, og på at øge styrken de steder, hvor der er særlige udfordringer.

I det videre arbejde med strategikortene vi vil internt indsætte ansvarlige tovholdere og udarbejde præcise tids- og handlingsplaner, så vi løbende kan sikre os, at vi er i den rette bevægelse og sætte ind, hvis dette ikke er tilfældet. Vi er bevidste om, at nogle indsatser vil kræver betydelig energi og arbejdsressourcer og vi vil bestræbe os på at allokere disse.

De konkrete strategiske målsætninger og indsatser er beskrevet i strategikortene og skal derfor ikke gennemgås detaljeret her. Dog skal det bemærkes i forhold til den konkrete udformning af strategikortene, at målsætningerne ikke i alle tilfælde er kvantificeret i konkrete succesmål. Dette skyldes primært manglende data om eksisterende niveauer, som endnu ikke kan leveres/er leveret. Vi arbejder på at styrke dette frem mod den endelige aflevering.

5. INSTITUTORGANISATION - STATUS

Aarhus Universitets ledelse ønsker en udvikling af organiseringen på institutterne, der sikrer muligheden for, at tværdisciplinær forskning øges og at forskningsaktiviteten generelt styrkes. Endvidere ønskes en stærk talentudvikling, nye stærke fleksible uddannelser og øget forskningsbaseret vidensudveksling. En evaluering og beslutning om dette er derfor en del af strategiopgaven på de nye institutter i efteråret 2011.

Instituttets strategi fra 2008 har specifikt adresseret tilsvarende målsætninger. Det har vi hidtil forsøgt at nå, via en højere grad af interaktion mellem fag- og forskningsgrupperne, gennem faglige og sociale aktiviteter, gennem styrkelse af sekretariatet og datamanagementområdet, gennem direkte støtte til og udvikling af tværgående projekter og uddannelser, samt senest via etablering af et forskningsudvalg med særligt fokus på at sikre en tværgående forskningsaktivitet. Den tværgående aktivitet er helt klart øget i de seneste år, men kan sandsynligvis øges endnu mere. Behovet for videnskabelig baseret forebyggelse, sundhedsfremme, rehabilitering, pleje og behandling er stort i kommune, region, stat og internationalt. De ikke statslige eksterne fonde har da også et stærkt fokus på dette, ligesom EU har øget fokuseringen indenfor disse områder.

Her bør det pointeres, at netop Folkesundhed, som overordnet fagområde altid og grundlæggende har anset den tværfaglige tilgang som en nødvendighed, men samtidig skal denne være klart funderet i en række grundlæggende stærke grundfagligheder.

Den eksisterende organisations afdelinger er oprindeligt baseret i uddannelsesopgaverne f.eks. medicin-studiets kurser (epidemiologi, socialmedicin, biostatistik, miljø- og arbejdsmedicin, almen medicin) eller på hele uddannelser (sygeplejevidenskab, idræt og MPH-uddannelsen).

Pga. stigende tværgående forskningsaktiviteter, tværgående uddannelser, og den generelle udvikling af folkesundhedsområdet fagligt og samfundsmæssigt, er det rimeligt at vurdere om organisationen kan optimeres yderligere. Dette bør i øvrigt være en fast og tilbagevendende opgave for enhver ledelse.

Efter diskussioner i afdelingsledergruppen og blandt de seniore VIP'er er der konsensus om at arbejde videre med en organisationsmodel, der skal sikre de faglige områders synlighed udadtil, håndtering af undervisningsopgaven, at der er grundfaglige miljøer (søjlerne), hvori uddannelserne, kurserne, ph.d.erne og medarbejderne kan udvikles i et samspil mellem aktørerne. Samtidig stimuleres og synliggøres den tværfaglige forskning (tværgående bånd) via etablering af tværgående forskningsområder med fokus på nogle henholdsvis stærke og fremtidsorienterede områder. Sådanne felter vil kunne oprettes og nedlægges afhængig af aktiviteten, strategiske beslutninger og den omgivende samfundsinteresse i at støtte disse. Etablering af forskningsområderne vil være et stærkt udgangspunkt for store strategiske og internationale ansøgninger.

Hybrid-/flydende organisation

I det nedenstående er modellen og den påtænkte ledelsesorganisering yderligere udfoldet.

Basisorganisation (søjlerne)

Basisorganisationen består af Faggruppesektioner (fag/professioner/uddannelser), som har ansvar for faste og langtidsvarende undervisningsopgaver.

Alle medarbejdere tænkes tilknyttet én og kun én faggruppe sektion.

En sektionsleder udnævnes med ansvar for MUS for seniormedarbejdere, fordeling af undervisningsopgaverne evt. gennem et undervisningsudvalg eller via den samlede seniorgruppe, for kernefagspecifikke talentudviklingsaktiviteter, for budgettet til opretholdelse af basal infrastruktur (f.eks. laboratorier), for den specifikke kernefaglige udvikling og for sociale aktiviteter.

Sektionslederens økonomiske råderum defineres af et budget, der udarbejdes og aftales hvert år.

Inden for en sektion **kan** der være 2-3 forskningsgrupper med kernefagligt forskningsfokus, der er under faglig ledelse af hver deres forskningsleder. Forskningslederne har i samarbejde med sektionslederen ansvar for den forskningsfaglige udvikling og et budget efter aftale med sektionslederen.

Sektionen **kan** også organisere sig med mere flydende projektgrupper knyttet til enkelte bevillinger, hvor en projektleder PI har ansvaret for selve projektet og personaleledelse af de medarbejdere, som er ansat specifikt til løsningen af denne opgave.

Tværgående forskningsområder

Disse er midlertidige i deres natur og grundlæggende afhængige af den underliggende samfundsmæssige udvikling og de deraf affødte forskningsbevillingsmuligheder.

Forskningsområderne adresserer *tværgående* faglige forskningsfelter. En forskningsområdeleder får ansvar for udvikling af forskningsfeltet, for udvikling af specifikke ph.d.-aktiviteter indenfor feltet, eventuelt for sociale aktiviteter og for udvikling af specifikke undervisningsmoduler, som typisk vil være valgmoduler eller summerschools. Eventuelle interne **tværgående** centre sidestilles med forskningsområder.

Forskningsområdelederens økonomiske råderum tilvejebringes via overhead og andre indtægter. Det aktuelle ressourceniveau forhandles årligt med institutlederen. Ressourcerne anvendes til aktiviteter, der samlet kan styrke forskningsfeltet – dette kan f.eks. være til invitation af gæsteforskere, afholdelse af seminarer, forskningsfelt specifikke journal clubs, invitation af foredragsholdere og lignende interne aktiviteter relateret til selve forskningsfeltet.

Det skal overvejes, hvor mange sådanne områder den enkelte medarbejder kan være med i.

P.t. overvejes implementering af 3-4 konkrete forskningsområder og en centerdannelse.

Projektgrupper

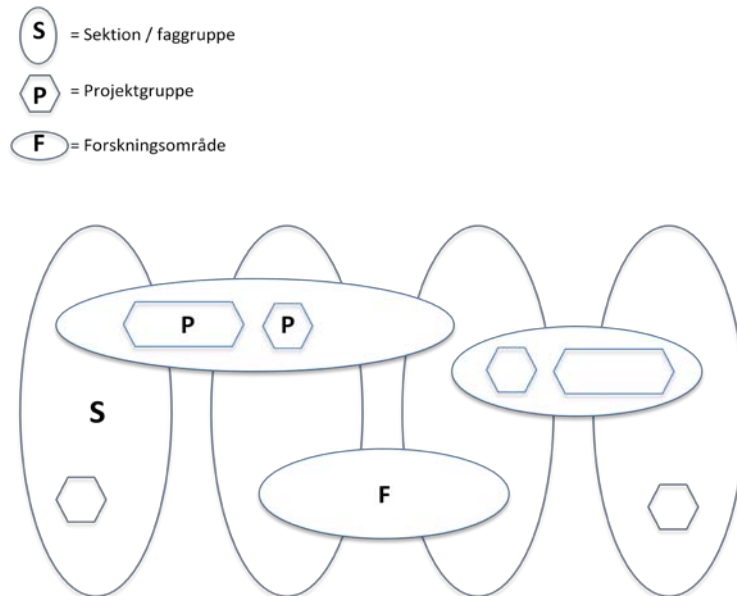
Inden for forskningsområderne/sektionerne findes forskningsprojekter, der hver især er under ledelse af en projektleder (PI). Projektlederen vil normalt være den seniorforsker, der har ansøgt om en ekstern bevilling og efter aftale med ledelsen har ansat medarbejdere til løsning af denne meget specifikke og tidsafgrænsede opgave.

Tværgående uddannelser

For tværgående uddannelser nedsættes et lærerudvalg bestående af lærere, der repræsenterer de aktive indenfor det pågældende uddannelsesområde.

På sigt forventes dette at komme til at gælde for stort set alle vores uddannelserne.

Figur 1 Principielt organisationsdiagram

Ledelse og fora/udvalg

Ansvar og delegation til lokale ledere

Viceinstitutedere

- Funktion som sparringspartnere for institutlederen i forbindelse med dennes opgaver på instituttet og i forhold til universitets- og fakultetsledelsen
- Deltage i ugentlige eller 14 dages ledelsesmøder til håndtering af akutte sager
- Stedfortrædere i tilfælde af institutlederens forfald efter bemyndigelse f.eks. ferie eller kortvarige sygdomsforløb og dette kun i uopsættelige sager.

Projektleder (PI) har samme kompetencer og ansvar som hidtil

- Disponering af bevilling indenfor budgettet
- Projektledelse; ansvar for data, etik, legalitet, budget og afrapportering
- Indstillingsberettiget vedr. ansættelsesforhold baseret på projektbevillingen. Normalt problemløst og op til PI, hvis det foregår indenfor bevillingens ramme og ikke indebærer fastansættelser
- MUS og personaleledelse af medarbejdere ansat i projektet.

Forskningsområdeleder – ny opgave

- Disponering af budget til områdets forskningsrelaterede aktiviteter i samråd med øvrige deltagere indenfor forskningsområdet. Budgettet tænkes fastlagt ud fra områdets indtægter (overhead, **ekstra** valgkurser m.v.)
- Høringspart vedr. strategi – deltagelse i institutledelsesfora
- Udvikling af forskningsfeltet kunne f.eks. være
 - Fundraising
 - Udvikling af valgfrie moduler (bachelor/kandidat uddannelser)
 - Specialiserede ph.d.-kurser
 - Udvikling af internationale relationer
 - Faglige aktiviteter (møder, gæsteforelæsere udveksling m.v.)

Sektionsleder – ny opgave

- Disponering af budget til områdets kernefaglige (møder, gæsteforelæsere udveksling m.v.)
- Undervisningsrelaterede aktiviteter i samråd med medarbejderne
- MUS og personaleledelse for alle fastansatte lektorer og professorer
- Udvikling af fagområdet via kernefaglige aktiviteter og undervisningsaktiviteter
- Fysiske rammer (f.eks. Laboratorievejledelse og udvikling)
- Lokale Ph.d.-aktiviteter (f.eks. Journal clubs)
- Sociale aktiviteter.

Forskergruppeledere

- Afhængigt af den enkelte sektions organisering **kan** der etableres en forskergruppe, som ledes af en forskergruppeleder, udpeget af sektionslederen. Vedkommende varetager funktioner svarende til en forskningsområdeleder blot indenfor sektionen.

Institutedelsen udgøres af

Instituttleder, institutsekretariatsleder, og 2 viceinstitutedere med hovedansvar for hhv. Forskning og Talentudvikling samt Uddannelse og Formidling – hyppige møder f.eks. hver 14. dag.

Ledelsesfora

- Sektionsledere og institutedelsen (mødes to gange per semester)
- Forskningsområdeledere og institutedelsen (mødes to gange per semester).

Øvrige fora

- Forskningsudvalg (Instituttleder, viceinstituttleder for forskning og talent samt medlemmer udpeget blandt indstillede forskere)
- Talentudvalg (Instituttleder, ph.d.-programleder, viceinstituttleder for forskning og talent)
- Uddannelsesudvalg (studieledere, instituttleder, viceinstituttleder for uddannelse og videnuudveksling), en udpeget kursusansvarlig VIP for de medicinske kurser
- Vidensudvekslingudvalg (instituttleder, leder af center for Folkesundhed, 1 viceinstituttleder, udpeget VIP-medlemmer)
- Kommune samarbejdsgruppe (instituttleder, 1 viceinstituttleder, udpeget VIP medlem, kommunale sundhedschefer, formand for forskningsudvalget)
- Regionssamarbejdsgruppe (instituttleder, viceinstitutedere, Leder(e) af center for folkesundhed, formand for forskningsudvalget)
- Samarbejdsudvalg (instituttleder, valgte B-side medlemmer og udpegede A-side medlemmer)
- Arbejdsmiljøudvalg (udpeget sikkerhedsleder, valgte (B-side) og udpegede medlemmer (A-side))
- Valgt institutråd - 50% VIP, 25% TAP og 25% studenter med valgt formand.